

3.1 สร้างตัวเลขสุ่มให้มีการแจกแจงแบบยูนิฟอร์ม (UNIFORM DISTRIBUTION)

SUBROUTINE RANDU

SUBROUTINE RANDU (IX, IY, YEL)

IY = IX * 65539

IF (IY) 5,6,6

5 IY = IY + 2147483647 + 1

6 YEL = IY

YEL = YEL/2147483647

RETURN

END

3.2 สร้างผลกระทบเชิงสุ่ม (Random effect) แต่ละส่วนให้มีการแจกแจงแบบปกติ (NORMAL DISTRIBUTION) ที่มีค่าเฉลี่ย 0 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ ด้วย

FUNCTION NORM ดังนี้

α - effect ; $\alpha_i \sim N(0, \sigma_\alpha^2)$ ด้วยค่าเริ่มต้น (SEED) = 973253

β - effect ; $\beta_j \sim N(0, \sigma_\beta^2)$ ด้วยค่าเริ่มต้น (SEED) = 876541

$\alpha\beta$ - effect ; $\alpha\beta_{ij} \sim N(0, \sigma_{\alpha\beta}^2)$ ด้วยค่าเริ่มต้น (SEED) = 778467

ϵ - effect ; $\epsilon_{ijk} \sim N(0, \sigma_\epsilon^2)$ ด้วยค่าเริ่มต้น (SEED) = 392485

```
FUNCTION  NORM (ISEED, SIGMA, MEAN)
```

```
REAL  NORM
```

```
DATA  PI/3.14159/, L1/0/
```

```
C
```

```
C CHECK TO SEE WHICH N(0,1) RANDOM VARIATE USE
```

```
C
```

```
IF (L1 .EQ. 1) GO TO 10
```

```
C
```

```
C GENERATE TWO UNIFORM RANDOM NUMBERS
```

```
C
```

```
CALL RANDU (ISEED, IYY, YYFL)
```

```
RONE = YYFL
```

```
ISEED = IYY
```

```
CALL RANDU (ISEED , IYY, YYFL)
```

```
RTWO = YYFL
```

```
ISEED = IYY
```

```
C
```

```
C GENERATE TWO NORMAL (0,1) RANDOM VARIABLES
```

```
C
```

```
ZONE = SQRT(-2 * ALOG (RONE)) * COS (2* PI * RTWO)
```

```
ZTWO = SQRT(-2 * ALOG (RONE)) * SIN (2* PI * RTWO)
```


C
 C COMPUTE NORMAL RANDOM VARIABLE WITH PARAMETER
 C (MEAN, SIGMA) FOR MEAN AND STANDARD DEVIATION
 C

NORM = ZONE * SIGMA + MEAN

L1 = 1

RETURN

C
 C COMPUTE NORMAL RANDOM VARIABLE, N(MEAN, SIGMA * 2)
 C

10 NORM = ZTWO * SIGMA + MEAN

RETURN

END

3.3 สร้างข้อมูลที่เป็นค่าสังเกต

$$y_{ijk} = \mu + \alpha_i + \beta_j + \alpha\beta_{ij} + \epsilon_{ijk}$$

หรือ

$$X_i = X\mu + U_1\alpha_i + U_2\beta_j + U_3\alpha\beta_{ij} + U_4\epsilon_{ijk}$$

โดยที่ $\alpha_i, \beta_j, \alpha\beta_{ij}, \epsilon_{ijk}$ คือเวกเตอร์ของผลกระทบเชิงกลุ่ม A, B, INTERACTION AB และความคลาดเคลื่อน ตามลำดับ โดยสร้างแต่ละตัวตามข้อ 3.2

U_1, U_2, U_3, U_4 คือ เมทริกซ์ของสัมประสิทธิ์เชิงกลุ่ม A, B, INTERACTION AB และความคลาดเคลื่อน ตามลำดับ

ตัวอย่างเช่น แมทริกซ์ A มี 2 ระดับ แมทริกซ์ B มี 2 ระดับ ขนาดตัวอย่างในแต่ละเซลล์

คือ $n_{11} = 1, n_{12} = 3, n_{21} = 3, n_{22} = 1$

		B	
		1	2
A	1	/	3
	3	/	1

$$U_1 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad U_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

8x2

8x2

$$U_3 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad U_4 = I_8$$

8x4

$$\alpha = \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix}_{2 \times 1}, \quad \beta = \begin{pmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{pmatrix}_{2 \times 1}, \quad \alpha\beta = \begin{pmatrix} \alpha\beta_{11} \\ \alpha\beta_{12} \\ \alpha\beta_{21} \\ \alpha\beta_{22} \end{pmatrix}_{4 \times 1}, \quad \epsilon = \begin{pmatrix} \epsilon_{111} \\ \epsilon_{121} \\ \epsilon_{122} \\ \epsilon_{123} \\ \epsilon_{211} \\ \epsilon_{212} \\ \epsilon_{213} \\ \epsilon_{221} \end{pmatrix}_{8 \times 1}$$

$$\tilde{Y} = \begin{pmatrix} Y_{111} \\ Y_{121} \\ Y_{122} \\ Y_{123} \\ Y_{211} \\ Y_{212} \\ Y_{213} \\ Y_{221} \end{pmatrix}_{8 \times 1}, \quad X = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}_{8 \times 1}$$

μ = grand mean

$$= \frac{SD(Y)}{C.V.(Y)}$$

$$\begin{pmatrix} y_{111} \\ y_{121} \\ y_{122} \\ y_{123} \\ y_{211} \\ y_{212} \\ y_{213} \\ y_{221} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} \mu + \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 1 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{pmatrix}$$

$$+ \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha\beta_{11} \\ \alpha\beta_{12} \\ \alpha\beta_{21} \\ \alpha\beta_{22} \end{pmatrix} + I_8 \begin{pmatrix} \epsilon_{111} \\ \epsilon_{121} \\ \epsilon_{122} \\ \epsilon_{123} \\ \epsilon_{211} \\ \epsilon_{212} \\ \epsilon_{213} \\ \epsilon_{221} \end{pmatrix}$$

3.4 ประมาณค่าแวกเรียนซ์คอมโพเนนท์แต่ละวิธีดังนี้

3.4.1 ประมาณค่าแวกเรียนซ์คอมโพเนนท์ด้วยวิธี ANOVA

3.4.2 ประมาณค่าแวกเรียนซ์คอมโพเนนท์ด้วยวิธี MAXIMUM LIKELIHOOD โดยใช้ค่าประมาณจากวิธี ANOVA เป็นค่าสัมมติเบื้องต้นสำหรับแวกเรียนซ์คอมโพเนนท์

3.4.3 ประมาณค่าแวกเรียนซ์คอมโพเนนท์ด้วยวิธี MINVQUE โดยใช้ค่าประมาณจากวิธี ANOVA เป็นค่าสัมมติเบื้องต้นสำหรับแวกเรียนซ์คอมโพเนนท์

3.4.4 ประมาณค่าแวนเรียนซ์คอมโพเนนท์ด้วยวิธี I-MIVQUE โดยทำต่อจากวิธี MIVQUE ซึ่ง MIVQUE จะต้องใช้ค่าประมาณที่ได้จากวิธี ANOVA เป็นค่าสัมมติเบื้องต้น สำหรับ แวนเรียนซ์คอมโพเนนท์

การประมาณค่าแวนเรียนซ์คอมโพเนนท์ แต่ละวิธีนั้นจะกระทำซ้ำ ๆ กันแต่ละสถานการณื ๆ ละ 200 ครั้ง แต่ถ้าในครั้งใดครั้งหนึ่งที่มีบางวิธีหาค่าประมาณของแวนเรียนซ์คอมโพเนนท์ไม่ได้ จะตัดการทดลองครั้งนั้นทิ้งไป

3.5 โปรแกรมที่ใช้ในการประมาณค่าแวนเรียนซ์คอมโพเนนท์

การประมาณค่าแวนเรียนซ์คอมโพเนนท์ทั้ง 4 วิธีในข้อ 3.4 ตามลำดับ โดยเขียนคำสั่งภาษาฟอร์แทรน และใต้หน้า SUBROUTINE ของ IBM ที่เกี่ยวข้อง มาช่วยในการหาตัวประมาณค่าแวนเรียนซ์คอมโพเนนท์แต่ละวิธี ดังนี้

SUBROUTINE MINV เป็น SUBROUTINE ที่ใช้การหาอินเวอร์สและดีเทอร์มิแนนท์ของเมทริกซ์

SUBROUTINE MFGR เป็น SUBROUTINE ที่ใช้ในการหา RANK ของ เมทริกซ์

SUBROUTINE GMPRD เป็น SUBROUTINE ที่ใช้หาผลคูณของ 2 เมทริกซ์

SUBROUTINE TRACE เป็น SUBROUTINE ที่ผู้วิจัยเขียนเองคือเป็น SUBROUTINE ที่ใช้หาค่า เทรตของเมทริกซ์นั่นเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 แผนผังการทำวิจัย

